

М.В. Костинська, асист. (ХДУХТ, Харків)

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Дистанційне навчання – це продукт сучасних інтернет-технологій, який включає характерні для навчального процесу компоненти. Дистанційне навчання починають активно використовувати у вищій школі системі заочного навчання. Проте його можна використовувати і для студентів денної форми навчання як доповнення до традиційних методів.

Рік від року об'єм аудиторських годин скорочується. Тому необхідно використовувати альтернативні методи навчання. Розповсюдження Інтернету робить можливим використання мережі для навчання студентів і різні способи представлення інформації: текст, графіку, відео, звуковий супровід, анімацію, тобто те, що одержало назву «мультимедіа».

У процесі засвоєння курсу студент може виконувати різні види діяльності:

– знайомство з теоретичним матеріалом у вигляді різноманітних мультимедійних ресурсів: веб-сторінки з текстами лекцій, презентації лекцій у вигляді вкладеного в Power Point файла, презентації лекцій у вигляді флеш-файла, відео-файли, звертання до словника;

– практична діяльність: виконання тестових та практичних завдань; відповідь на запитання в тексті; участь у дискусіях (форуми, чати), участь у створенні словника.

Спочатку студент має змогу ознайомитись з теоретичним матеріалом як в аудиторії, так і додатково у вигляді різноманітних ресурсів. Окрім текстових матеріалів лекцій, в дистанційному курсі широко використовуються відео-файли. В тексті можна вставляти питання для активізації уваги.

Різні види діяльності оцінюються. Мінімальна кількість балів – 60 – передбачає тільки вивчення лекційного матеріалу і тестування. Максимальна кількість балів – 100. Інші 40 балів передбачено за виконання практичних завдань, доповнення словника, відповіді на запитання, участь у спілкуванні, тобто ці бали надаються за поглиблене вивчення дисципліни. У кожному завданні вказується, як буде оцінено цей вид діяльності.

Для дистанційного навчання використовують навчальне середовище LERSUS.

Тематична одиниця, створена в LERSUS, являє собою документ, утворений окремими блоками трьох типів. Це компоненти, параграфи й елементи. LERSUS дає можливість використання різних компонентів, які залежать від дидактичної моделі. Компоненти, доступні в моделі NURE, включають: «Теорія» (*Theory*), «Практика» (*Tutorial*), «Введення» (*Introductions*), «Висновки» (*Summary*), «Тест» (*Test*).

У зв'язку з тим, що в системі LERSUS використовується детермінований підхід до обробки навчальних матеріалів, у даній дидактичній моделі тематична одиниця розділена на ряд логічних блоків: інформаційні матеріали (теорія, завдання, приклади, рішення) віднесені до «Розділу» (*Chapter*), матеріали для тестів – до «Тестів» (*Test*), інформаційні матеріали службового характеру (посилання, додаткова література, терміни, додаткові матеріали) – до відповідних блоків: посилання й додаткова література й матеріали – «Джерела» (*References*), терміни – «Глосарій» (*Glossary*).

Дистанційне навчання дозволяє збільшити для студентів різних форм навчання кількість видів діяльності, які не можна передбачити при традиційному вивченні дисципліни у зв'язку з обмеженістю аудиторних годин, що дозволяє підвищити якість навчання. Дистанційний курс може використовуватися для студентів денної форми навчання як основний метод навчання, але, на наш погляд, його більш раціонально використовувати як допоміжний метод, наприклад, тільки для тих студентів, які не відвідують заняття, під час карантину, для поглибленого вивчення матеріалу, для студентів з обмеженими фізичними можливостями. Можна використовувати не всі види діяльності, а тільки ті, які не передбачені традиційними видами навчання, або зменшити час на проведення тестування.

Відсутність стандартів України для системи дистанційного навчання не дозволяє створювати матеріали в єдиному навчальному середовищі. Така ситуація не може сприяти поширенню дистанційного навчання в нашій країні. Але кожний навчальний заклад може за власною ініціативою створювати дистанційні курси в тому чи іншому середовищі, переводити на дистанційне навчання певні види занять, шукати нові можливості та форми втілення інформаційно-навчальних технологій. Обмін досвідом між спеціалістами різних напрямів дозволить покращити якість дистанційної освіти, оптимізувати області її використання.